

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.
A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitór sor 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Az ellenzék pártgyűlése.

Lélekemelő volt a szabadelvű párt e hó 10-iki pártgyűlése. Erőt merített pártunk minden tagja a további küzdelemre. Biztossá tette az azt, amiben különben azelőtt sem kételkedtünk, hogy e hó 28-án a választás befejezte után a zombori választók igen nagy többsége lelkesülten fogja kiáltani: „**Éljen Koczár Zsigmond országgyűlési képviselőnk!**”

És ez igen érthető. Ott volt a társadalom minden osztályának színe-java oly nagy számban, mint azt még Zombor városában soha nem tapasztaltuk. Részt vett abban vallás és nemzetiség különbség nélkül minden olyan választó polgár, a kit az ellenzék által hintett maszlag nem bódított el, hanem akit minden tetteben az ország, a város jól felfogott érdeke, annak java, boldogsága vezet. Részt vett abban és pedig nagyszámban oly tekintélyes férfiak, a kik eddig vagy az ellenzékkel tartottak, vagy pedig a választási urnánál meg sem jelentek. És nem vett részt abban senki sem, a kit a törvény a választási joggal fel nem ruház.

Ha pártunk öröme akkor már nagy volt, a mai ellenzéki pártgyűlés után az még inkább fokozódott.

Sok ellenzéki heccet láttunk már, de még ilyen krajcáros komédiát nem.

Ötös, négyes, kettős fogat, banderium minél több, sok gyerek, sok asszony, sok suhanc, csak kevés választó. Nem mondunk nagyot, ha azt állítjuk, hogy alig volt kétszerannyi választó mint előző alkalommal.

Ezen összecsisztított tömeg az ellenzék törzskara vezetése alatt éktelen lármával vonult a pártgyűlésre és hallgatta meg a jelölt programbeszédét. Hogy ki mit értett belőle, azt nem tudjuk, de arról meg vagyunk győződve, hogy beszédeivel szerezhette a jelölt és pártja maga részére az eddiginél több kiabálót, de választót egyet sem.

Kérjük az ellenzéket, rendezzen a választásokig még néhány ilyen látványosságot. Nekünk igen nagy szolgálatot fog vele tenni.

Mi, a szabadelvű párt hívei, továbbra is haladunk azon az uton, melyet eddig mindig követünk. Tisztességgel, higgadtan, nyugodtan mű-

ködjünk, választókkal érintkezünk és azokat a kiket sem értelmiségük, sem vagyonuk a legszebb alkotmányos jog gyakorlására, nem jogosít, mint polgártársainkat tiszteljük ugyan, de mozgalmainktól mint illetéktelen elemet visszatartjuk.

Nekünk kiabálókra nincs szükségünk, nekünk van elég választónk!

Maga a gyűlés lefolyása a következő volt:

A lelkes tömeg keresztül-kasul gázolva a sétányokon, egetverő zivaj közt érkezett meg a Vadászkiürthöz. Ugyanezen időben vonult Michelsz pártja Apatinból Bezdánba, az apatini uton át. A lelkes ellenzéki szemek a felbuzgózott kocsi-sort az övék közé valónak hitték és lelkes éljenzéssel fogadták, míg csalódásukat fel nem ismerték. A tömeg ellepte a Vadászkiürt szálló udvarát és a párt kültagjai ezen nagy számánál fogva a jelölt a Vadászkiürt szálló folyosójáról mondhatta csak el az udvarban összegyűlteknek szerb nyelvű programbeszédjét, utána pedig a teremben ugyanezt sokkal kisebb közönség előtt magyarul. A programbeszéd, mely a nemzeti párt elveit volt hivatva hirdetni, eléggé higgadtan, komolyan és tárgyilagosan volt tartva. Csakis két kérdésnél hagyta el tárgyilagosságát, az egyik midőn a kormány közegeiről és hivatalnokairól beszélt, másodsor pedig midőn a városi ügyek ez idő szerinti vezetéséről mondott a tények téves ismeretén alapuló ítéletet. Így például meg kell jegyeznünk, hogy a pótdadó emelés vádjá meglehetősen alaptalan, hiszen évről-évre ha nem is romhamosan, de csökken, 1889-ben 47, 1890-ben 46, 1891-ben 43, 1892-ben 40% volt. Négy év alatt tehát 7%-al csökkent. Egy teljesen új és úgy látszik csak argumentum ad hominem volt az is, hogy a város a szállításoknál a helybeli iparosokat mellőzné. Ez — megvalljuk — előtünk teljesen új és alaptalan értesülésen alapul. A programbeszéd után, melyre különben még alkalmilag visszatérünk, Szemző István pártelnök köszönte azt meg a jelöltnek, a megjelentek pedig a jelöltet hazakisérték. Ellenzéki szemek sem becsülték többre a megjelent választókat 300-nál, pedig a valóság mindenestre ezen alul marad. Az az 1100 választó, melyet az ellenzék oly fennen hirdetett magáénak, vajmi összezugorodott. A lelkes ifjúság különben egész délután a párt alelnökének fúttai háza előtt éltette a je-

lölte. Így persze aztán az iparos tanonciskolában délelőtt összesen csak négy tanuló jelenhetett meg és az előadás szünetelt.

Egyéb baj nem történt.

13-án szerdán tartotta Szilágyi Dezső igazságügyminiszter nagyhatású beszámoló és egyuttal programbeszédjét pozsonyi választói előtt. Terünk nem engedni, hogy ezen, az eddigi programbeszédet közt legkiválóbb helyen álló beszédet közöljük, és meg kell elégednünk egy pontjával, mely azt hisszük olvasóink előtt sem lesz érdektelen. A nemzeti párt programjáról szólva ugyanis azt mondja:

„A jelszavaknak ezen második fajához, mely mint az üstökös a maga pályafutásában fénykóddal járja be az országot, tartozik közéletünknek az a jellemzése, hogy hízélgés és szervilizmus borítja el az országot, melynek jelenségei, hogy miként fogadják a kormány tagjait, de különösen a főispánokat és a városok minő szolgálalkúséget tanúsítanak, midőn helyi érdekek apólasa végett a kormányhoz fordulnak. Szerintök, mint egy tükör széttört darabjai ugyanazon nap képét tükrözik vissza, minden egyes főispáni fogadtatást, minden egyes városi küldöttség ennek a hízélgésnek, ennek a szervilizmusnak képét tünteti fel. S mikor mindez elmondatik az új evangelium hívóinak nagy lelki épülésére (Derülttség.) és azoknak óriási helyeslése között, akkor jön egy fohászzkodás Mollierehez és Tacitushoz (Derülttség.), hogy írja meg méltóan a kornak történetét (Derülttség.). De én azt hiszem, hogy az a nemzeti párti Tacitus (Élénk derülttség.), a kit felavat a jövő történetírójának, ha hízélgéséről és, mint ő mondja, az abban jelentkező szervilizmusról akar szólni, nem kell, hogy egyebet tegyen, minthogy leírja azon fogadtatásokat, azon ünneplő beszédek, azon hirdető reklámokat, melylyel a nemzeti párt vezérének utazgatásai környeztetnek.

A hízélgésnek, a dicsőítésnek, a hirdető reklámoknak azt az özönjét, a melylyel környezetetik, ehhez képest az, a mi a főispánoknak itt-ott kijut, vagy maguknak a kormány egyes tagjainak is, csak halvány mécsvilág. (Igaz! Ugy van.)

Elnevezték már napnak, világitó sarkcsillagnak, megváltónak. (Zajos derülttség.) Ő azután, hogy a gyűtemény teljes legyen és hogy mindenki töle tudja meg, hányat ütött az óra, ő magát megteszi „óramutatónak“. (Zajos derülttség.) Nem neveznek-e el minden ellenzéki közhelyet fontos kijelentésnek, valóságos revelációnak, nem hirdetik-e magukról, hogy az egyedüli őnzetlen, eszménypolitikai, személyi mellékelőket nem használó státusférjak csak ő közöttük találhatók? Nem játszik-e mindentitt és mindenkor a pusztában kiáltozó igazmondót, a nemzeti politika eszményeiben fölővadót (Derülttség.) a fájdalom meg nem hallgatott nemzetbaldogítót. (Zajos derülttség.)

A mi azt a másodikat illeti, t. választó polgárok, mi sulyt fektetünk arra, mely a városok súlyedését

A „BÁCSKA“ tárcája.

Majd beborúl...

*Majd beborúl, majd kiderül felettem,
A mióta futóbetyárrá lettem;
Nem én vagyok annak oka, de rózsám,
Hejh! miatta vert meg engem
A mennybéli jó atyám!*

*Volt nekem egy koromsötét paripám,
Nem neveltem én azt fel, se az apám,
A zombori nagy tanyákról loptam el,
Szabadhai nagy vásáron
Száz bankóért adtam el.*

*Száz bankómnak már se hamva, se hire,
Belettem egy kis lány hó keblibe,
Ő meg rajta vett kalárist, szalagot,
Meg is csókolt, ölelt érte,
Azután meg elhagyott.*

*Se paripám, se száz bankóm, se babám!
Nem sajnálom, hejh minek is sajnálnám!
Már a szegény betyár legény sorsa ez:
Hogy egy lopott szép paripa
Megint mindent jóvá tesz!*

Szabadka Gyula.

A SZÉP HELENÁRÓL.

— Egy szép Helenának. —

Megigértém, hogy elmondok kegyednek egy történetet, és mivel nomen est omen — beszélgetnek-e másról, mint „Szép Helenáról!“

— De hisz én „Szép Helena“ történetét már hallottam — fogja mondani kedves barátnóm.

— Se baj; egy szép asszonyról sohase lehet eleget beszélni, és mivel már méltóztatik tudni a történetét, meg van benne az a jó, hogy nekem nem kell elbeszélnem...

— Hát akkor?

— Majd akkor elmondok egyet-mást, a mi nincs a történetben... Ugy-e, kedves barátnóm, (pedig szentül hiszem, hogy sok lány törté már rajta a fejét) nem hallotta még, hogy az istenasszonyok, kik Párisnak azt a merész ígéretet tették, hogy neki adják Görögország legszebb női teremését, mért adtak neki menyecskét — és nem leányt?

Ugy-e, még e kérdéset feleletét nem hallotta? Pedig helyén való. Párisnak első sorban leány dukált volna, hisz legény ember volt, és végre is: nem voltak-e az istennők itéletükben igazságtalanok a leányok iránt, midőn kiválasztva a legszebb görög nőt, — választásuk egy asszonyra esett!...

Hát nem volna egyetlen egy leány se szebb ennél az asszonynál?!

Őszintén mondom, még elhinni is bajos, pedig el kell hinni, legalább az ellenkezőt bizonyítani nem lehet. Hanem mellette bizony sok körülmény szól.

Talán udvariattannak látszom, — de, a mi igazság, az igazság, — a leány sohasesem lehet olyan szép, mint az asszony, vagy hogy közelebről is meghatározom: a menyecske!

Menyecske.

Nem tudok rá szót a magyaron kívül semmiféle

nyelvben. Azt a fogalmat, a mit mi jelzünk ezzel, nem fejezi ki egészen helyesen egyetlen egy nyelv se.

Talán nincs is más nép asszonyai között menyecske?!

No, majdnem úgy van.

Legalább enni valóbb asszonyt, mint a magyart, menyecske korban — nem láttam még egy nemzetnél se.

A francia sokat affektál: az angol is nagyon szermermetlen; a német mindjárt vén asszony: a szív tulajdonos vad; a magyarnak mindenikből kijut egy rész, a mit annyi baj és annyi ingerlékenység fűszerez, hogy én szentül hiszem és vallom, nincs szebb asszony teremtés a magyar menyecskénél...

Azt hiszem, (legalább úgy kell lenni) hogy Szép Helena ilyen magyar menyecske-féle asszony volt. Miskép alig hiszem, hogy legyőzte volna a görög leányokat, a kik a miénkénél sokkal fejlődöttebbek, sokkal szebbek voltak...

Hja, bajos a bimbónak versenyre kelni a kinyílt rózsával.

Bimbó a leány, nyíló rózsza az asszony.

Szép az, de ezerszerre szebb emez.

Nem néztem meg a statisztikát, de eskül mernék rá tenni, hogy több férfi bolondul az asszonyok, mint a lányok után.

De tovább is megyek.

Az a szerelem, a miről mi fiatal emberek a lányok előtt beszélünk, csak félig illeti a leányt: akkorra szól az, mikor asszony lesz belőltük.

A jövődöt szeretjük a leányokban, a fészlő rózsát a bezárt bimbóban. Azt a kort imádjuk bennük, a melyben duzzadt karjuk bolonditón ölel, a melyben szemükben kigyulad a szerelem lángja...

attól méri, hogy a helyi érdekek érvényesítését és megővését ott is akarják érvényesíteni, a hol a helyi érdekekről gondoskodni és azokat — a hol a közérdekkel nem állanak ellentétben — ápolni kötelessége a kormány. (Helyeslés.) Mert a kormány, melynek a hatalom a kezébe van adva, ép oly kötelessége a helyi érdekekről gondoskodni, mint az országos érdekekről, csak ne az elsőtől a második rovására (Igaz! Ugy van!) Ha pedig azt nézzük, nem a mit most mondanak, hanem a mit tesznek, hányszor láttuk azon szerviliseknek nevezett küldöttségek élén az ellenzéki képviselő urakat magukat megjelenni? (Derültség.) Hányszor tekintették bölcsnek és helyesnek, hogy ha az a helyi érdek, mint igazságos, a kormány által — a mint az neki kötelessége is volt — figyelembe vétetett. Vagy azt hiszik, hogy a városok érdekeinek az az igazi rendeltetése, hogy örökös meddőségre kárhoztassák magukat, hogy ellenzéki panasz pontokul szerepelhessenek. (Derültség és tetszés.)

Ha kielégítettnek: akkor szervilizmus volt kérni, politikai kötelességszegés volt megadni. Ha ki nem elégtettnek, akkor már aztán jogos kíváncsi volt, mert akkor mint ellenzéki sérelmi pont a kormány kötelességszegése vagy gonoszsága ellen ittközetbe vitetik. (Zajos derültség.)

A középkereskedelmi iskolák reformja már évek óta foglalkoztatja az érdekelteket és a szakembereket. A reformtörvények kiterjedtek a kereskedelmi szakoktatás összes elvi és gyakorlati kérdéseire s a javaslatok során fölmerült az a kérdés is, nem lenne e célszerűbb a kereskedelmi szakoktatást a kereskedelemügyi miniszter reszortjába áthelyezni? A reformmódot azokat a közoktatásügyi tanács beható tárgyalás alá vette s véleményes jelentését múlt év november havában fölterjesztette a közoktatásügyi miniszterhez. Magáéva tette azt az elvet, hogy a kereskedelmi szakoktatás gyakorlatibb irányban szervezendő s a végzők a tanterv és a tananyag, valamint a félévi félévi módosítást igényelnek. Nem javasolja a tanács a kereskedelmi tanfolyamnak 4 évre való kiterjesztését, mert ez esetben ifjaink a három éves osztrák kereskedelmi iskolákat keresnék föl tömegesen. Az iskolák mellett mint a irodák fölállítását sem tartja a tanács szükségesnek, mert az e részbeni kívánalmaknak a jelen keretben is eleget lehet tenni. A tanács jelentése a közoktatásügyi miniszterium keblében már tárgyalatott és — mint a „Magyar kereskedők Lapja“ értesül — egyes pontokra nézve teljesen eltérő vélemények merültek föl, úgy, hogy az ügy újabb megvitatás céljából visszakerült a közoktatásügyi tanács elé. Tekintve, hogy a kérdéshez még a kereskedelemügyi miniszternek is lesz hozzászólni valója és hogy az átmeneti intézkedések megállapítása szintén hosszabb időt igényel, alig remélhető, hogy középkereskedelmi iskolák reformja már 1892/93. tanévre életbe léptethető legyen.

Ellenzéki taktika.

Régi dal, megunt ének, elnyűtt fogások azok, melyeket az ellenzék hetek óta dúdol országiszerte, s mit visszhangként hűségesen utána zeng meggyünkben is teletorokkal a párt apraja-nagyja. „A kormány párt meghasonlott. A szabadelvű párt bomlásnak indult. Az ellenzék diadala több mint bizonyos. Jelöltjeikkel szemben álló párt mindenféle csufos szérségnek néz elébe.“ stb., ehhez hasonló szokásos közhelyektől csakugy hemzseg a levegő.

De hisz ezen kortesfogás még csak hagyján volna! Megszoktuk már ezt, s tudjuk, hogy a liba annál hangosabban rikoltoz, mennél soványabb; az ellenzék annál jobban kiáltoz, mennél kevesebb a hive, minél biztosabb a veresége.

Ismerjük e mellett azon szeretetreméltó szereplésüket is, hogy *hideg számítás, megfontolt daccal neki szegülnek a rend és törvényesség követelményének*, hogy azután, ha utolérte őket a törvény szigora, moderne martyroknak tüntessék

— A szerelem lángja?!... hisz a leány is lehet szerelmes!!

— A leány szerelme az asszony szerelméhez képest olyan, mint a bimbó illata a nyiló rózsá illatához. Méles lángra a vakító villám fénye mellett. Elhomályosul mellette, mint a csillag fénye, ha meghajnallik és felüti tízes sugarait a szem határon a kelő nap...

Ha van különbség éppen a szépség terén asszony és leány között, (pedig hogy van, bizonyítja Szép Helena története is!) azt bizonyára a szerelem adja meg, az az isteni erő, a melyik a bimbóból rózsát fakaszt.

A szerelmes leány bizonyára szebb társainál, a kik nem azok; de mert igazán szeretni csak a menyecske tudhat — nincsen szebb teremtés a szerelmes menyecske-nél.

Persze a két szerelem közti különbséget én nem mondhatom el — minthogy én még leány nem voltam, még kevésbé asszony. Hogy éreztem-e?... csupa diszkreációból sem vallhatom meg, de Szép Helena bizonyító tanun.

Oh, a görög isten-asszonyok könnyen találtak volna szép, nagyon szép leányt, de nekik szerelmes menyecske kellett: hisz a legszebb nőt keresték...

* * *

Elmondtam, a mit mondani akartam.

Kedves barátnóm levonhatja belőle a tanulságot, hogy a legszebb nő — a szerelmes menyecske!

És a leányok?

Mindenkor csak relative szépek, de bizonyára igaza van a magyar nótának:

„Nincs párja a szerelmnek s a lánynak.“

fel magukat. Kigyót-békát kiáltva a kötelességét teljesített hivatalnokokra. Eggetverő zajjal követelve elégtételt, mutogatva a népnek önmaguk előidézte sérelmeiket, megtorlásáért kiáltva bosszúra tüzelve. Szóval a „tetemre hívás“ komédiáját végigjátssza.

Nos csak rajta, ám teljék ebben kedvük! De van az ellenzéknek egy másik s minden önzétes embernek arcába a megbotránykozás pirját kergető szokása, mely már-már türhetlen eszközként kezd a kormány ellenes körök kezében átalakulni, — s ez az, hogy megtagadják kivétel nélkül a szabadelvű párt hivatástól az önzetlen meggyőződés diktálta működést, monopoliument egyedül maguknak vindikálják a független szerepelhetést, a haza javára szolgáló érdeknélküli fáradozást.

Mindenkit, ki nem tart velük, ki ellenük mer szegülni, ki más politikai nézetének merészel előtűk kifejezést adni, ki vonakodik a felebbvalókat szájuk ize szerint pellengére állítani: azt földig lerántják, sárral, szidalmakkal halmozák; a hatalom előtt hízélgéből meghajlóznak, a felsőbb állásnak kegyéért jobb meggyőződését feláldozónak hirdetik és válogatott gorombaságokkal sértetegetik!

Érezzük, tudjuk, hogy így választás előtt sokkal lobbanékonyabbak a kedélyek, sokkal fékevesztettebbek a szenvedélyek, semhogy megváltoztathatók hideg érvekkel az ily teletorokkal rivalgó ellenzéki vezérszereplők modorát.

Nem is ezekhez van szavunk, hanem a szabadelvű párt kipróbált régi hivatástól, kiknek — ha valaha szükségük volt önzetlen, s a párt érdekében kifejtendő lankadatlan működésre, ugy ezen idő most érkezett el! Most, midőn a nemzeti párt végső küzdelmének tudatában, utolsó erejének megfeszítésével lép fel, s midőn a függetlenségi párt leplezetlenül hirdeti, hogy az új parlament ciklus kezdetével ismét nekilát fékevesztett s komoly tevékenységet lehetetlenítő szereplésének. Egyedüli célja lesz rombolni, s a szabadelvű kormányt — ha érvekkel nem teheti — tehát zajjal, lármával, obstrukcióval lelépésre kényszeríteni.

Ezen „dísz program“ ellen csak az öszszetartás, külsőleg is kifejezésre jutó önzétes fellépés az ellenzéki alaptalan vádakkal és támadásokkal szemben tanusítandó hidegvér a legjobb s biztos győzelemre vezető eszköz.

Nem akarunk ismétlésekbe esni. Nem akarjuk újból hangoztatni — mit nemes gondolkodású s a választó polgárok javát lelke egész hevével előremozdítani törekvő képviselők oly vervvel kifejtett — hogy mennyit tett a szabadelvű kormány az ellenzék szégyenteljes magatartása dacára is az ország tekintélyének, felvirágzásának emelésére s jólétének előmozdítására. Bízkeség és önzert foghatja el minden szabadelvű párt hívének lelkét, ha arra gondol, hogy mindazon *elfogadható s utópiát nem képező reformeszmék*, melyeket Apponyi gróf szelnek bocsájtott manifestumában, a szabadelvű kormány híven követett programjából van átveve. A napokban világot látott nemzeti párti kiáltvány különben is önkénytelenül eszünke juttatja a mesebeli hollót, mely rutsága tudatában s nagyra törekvésében idegen tollakkal cícomázta fel magát.

Apponyi Albert gróf is kölcsönkérte a szabadelvű pártnak legszebb díszét: a liberalizmus és nemzeti eszme fennen lobogtatott zászlaját; — de kölcsönkérte túlbuzgalmában s kortesfogásból a függetlenségi párttól is a radikalizmust, a dualismus iránti gyűlöletet, a nemlétező mumus: „az osztrák párt“ elleni nagy hangú frázisait!

Ezen idegen tollakkal való cícomázásnak meg lesz a méltó következménye. A saját programmal nem bíró nemzeti párt veresége kölcsönkért díszruhája dacára nagyobb lesz, mint valaha.

De nem is kell a szabadelvű kormány nemesen gyümölcsöző működését az egész országra kihatólag tekintenünk; hanem elegendő, ha megnezzük az elért eredményt itt városunkban s meggyünkben.

Nem szükséges visszamennünk évtizedekkel sem, csak gondoljunk a közel multra, midőn még nem képviselék szabadelvű párt hive városunkat. Mi volt Bács-Bodrogh megye székhelye? mily ádáz nemzetiségi harc és a polgárok közti visszavonás dúlt itt egyfolytában.

S vajjon erőszakkal, türhetlen chauvinizmussal hódította-e ezeket meg a szabadelvű párt a nemzeti állameszmének? Nem! *Itt a józan politika, a nép boldogítására törekvő gondos és öntudatos kormányzás ulti diadalát.*

A nemzetiségi küzdelmek, kicsinyes családi torzsalkodások, érdekek összeütközések alatt ki ért volna rá városunk javát, virágzását, szépítését előmozdítani? S nézzünk most itt szét! most, mióta a szabadelvű párt eszméi napról-napra, jobban és jobban kezdi áthatni városunk lakóit.

Büszkén és önzerttel mutathatjuk az elért eredményt. A békés nemzetiségi viszonyok mellett városunk folyton halad előre, példás rendjével,

minta közbiztonságával, emelkedő köz- és magán-épületeivel, egészségi és szépítészeti szempontból ugyyszólván faerdőkkel behálózott tereivel fennen hirdeti a helyes eszmék győzedelmét.

Ezen szünetnélküli nemesítés, tisztító s felvirágoztató feladatban az ellenzék sohasem segíte a szabadelvű párt hivatást, s ezentul sem remélhetünk, de nem is várunk tőle támogatást. *Eveken keresztül sosem volt alkalmunk tapasztalni a most megváltó szerepben fellépő helybeli ellenzéki vezérférfinak a közj érdekében kifejtett működését. Sosem láttuk őket egyetlen-egy közérdekű cél szövívőjeként szerepelni, vagy valami társadalmi üdvös mozgalom kezdeményezőjeként fellépni. Sosem hallottuk őket közgyűléseken, vagy más nyilvános helyeken valami elfogadható öntudatos tervvel a nép érdekében felszólalni, értük küzdeni, javukat előmozdítani.* De igen is résztvettek és vezérszerepet vittek ezen áldásos munkában a szabadelvű párt vezérférfinai: a főispán, a polgármester, szeretett volt képviselőnk és a városi bizottságnak túlyomólag a szabadelvű pártéhoz tartozó érdemes tagjai. Az ellenzékiek csak egyet tudtak: organumuk, az ellenzéki sajtó útján a buzgó munkálkodó tisztviselőket ledorongolni, rágalmazni, lealacsonyítani. S most mégis ezekhez fordulnak segélyért. Egyszerre kibujnak ötödfelelvi kényelmes álmaikból és elvárják az általuk porig lealázott hivatalnokoktól, hogy velük tartsanak, hogy tőlük szenvedett sok megaláztatás fejében mellőlük szegődjenek. Követelik az öt éven át számba nem vett s elhanyagolt munkás néptől és iparosoktól azt, hogy csak egyedül bennük bízzanak; követelik az üres szóvirágokon kívül tőlük soha más nem hallott választóktól, hogy a közmunkásság terén egész ismeretlen jelöltjükre szavazzanak.

Az ellenzék e meddő tétlensége, a szabadelvű párt nemes munkássága lebegjen most minden szemlel fölénnyel bíró szabadelvű párt híve előtt. Ez adjon neki erőt, másokat is eszméitől áthívhatni, a félvezetett népet az ellenzék nagyhangú s üres ígéreteinél elérhetlenségéről meggyőzni, egyedül a hatalom elnyeréséért küzdő méltatlan szerepléséről a leplet lerántani.

Itt meggyünkben, városunkban kell az ellenzéknek leglesújtóbb vereséget szenvednie! meggyünkben, melyet Apponyi gróf maga választ mindig kameleonként változó elvei hirdetésének kiindulási pontjánál. Itt kell megmutatni, hogy a nép megunta az üres ígéretek, hogy tudja méltányolni a szabadelvű párt türhetlen munkálkodását, s hogy Apponyi Albert gróffal mi is önzerttel mondjuk-el: Szilárd hitünk, hogy a szabadelvű párt által kijelölt uton Magyarország azzá lehet, aminek azt ideáljainkban látjuk: a nemzeti önzertnek, a szabadságnak, az igazságnak hazája, mely fényt áraszt kifelé és jólétben s megaláztatás nélkül egyesíti összes polgárait!

Veritas.

Választási mozgalmak.

Goszpodince, jan. 14.

Örömmel vette minden választópolgár tudomásul, hogy bajsai Zákó Milán országgyűlési képviselőjelöltünk, f. hó 14-én községtünkbe fog érkezni, hogy szabadelvű párti programbeszédét megtartsa.

Nagy lelkesedéssel, felzárulóva, vonult ki több mint 100 választópolgár 35 kocsin s 45 lovasból álló bandériummal, a szabályi határon várva szeretett képviselő-jelöltjét.

A pont 10 órakor megérkezett képviselőjelöltet ezerszeres „zsivió“ kiáltások és a tarackok döngése után a község értelmes bírja Vucsity Mladen fogadta rövid, de szívből eredő, egyöntetű szavakkal; minek megtörténte után, a szabályi választókhoz csatlakozva választóink kíséretében községtünkbe érkezett, hol számos választópolgár és községbeli lakos „zsivió“ kiáltása és a tarack lövések megszűnte után Belyanski Nikola gör. k. lelkész üdvözölte s majd később a piac terén megtartott programbeszédét. A nagyszerű programbeszéd megtartása után, a fiatalág vállaira emelve Zákó Milán urat a községházához vitte, kísérve őt a választópolgárok életetésével.

Tiszteletére 100 terítékű banket rendeztetett. — 2 órakor a választópolgárok elkisérték Csurogig s a biztos győzelemre számítva, örömmel kiáltjuk: „Eljen Zákó Milán országgyűlési képviselőjelöltünk.“

Kupuszina, 1892. jan. 14.

Tegnap délután érkezett körünkbe Monostorszegh felől a szabadelvű párt jelöltje Michelsz Károly ur. Dacára a kellemetlen időjárásnak, több kocsin mentek ki fogadtatására a csárdához; számosan a tengelen való közlekedésre alkalmatlan ut fátadalmait tekintve, gyalog szerrel iparkodtak az egy órai utat megtenni. — Négy óra felé lehetvén az idő, midőn jelöltünk négyes fogatán, főszolgabíránk kíséretében a csárdánál megérkezett. Számátalan torokból önként jövő éljen harsogtatá meg a levegőt. Török Endre községtünk jegyzője rövid, de szép szavakban üdvözölte a jelöltet; örömet fejezte ki a lakosság nevében, hogy a jelölt ur nem riadva vissza az igazán fárasztó ut gyötrelmeitől, körünkben megjelenni kegyes volt. Biztosítván őt a választók tántoríthatlan ragaszkodásáról; azon biztos reményének adott kifejezést, hogy a szabadelvű párt zászlaja a jelölt kezében nemsokára a diadal bérében fogja hirdetni annak győzedelmét. A jelölt ur szíves szavakban megköszönvén a szép fogadtatást, kijelenté, hogy programbeszédét a községen óhajta megtartani. Mire a jelölt ismételt életetésével a menet megindult. A község utcáin, melyen a hosszú menet végig haladt, a lakosság apraja-nagyja kívánu

Melléklet a „Bácska“ 6-ik számához.

csisággal egyes tisztelettel süvegelte a jelöltet. A község ház udvarába megérkezvén, rövid pillanat alatt százkra menő közönség gyűlt ott egybe. Ünnepléses eseményben, arcukon a tisztelet néma kifejezésével hallgatták meg a jelölt nemes hévtől duzzadó, szépen sikerült programbeszédét. Meggyőző szavakkal ecsetelte a kormány hangya szorgalommal, de biztos léptekkel szüntelen előre haladó politikai munkásságát. Biztosította a választókat, hogy a kormány is Magyarország teljes függetlenségén dolgozik lankadatlan kitartással; az ő nézete szerint a politikai uton elérhető eredmény nem rohammal bevehető vár, miként azt az ellenzék tévesen felfogja, hanem egy kert, melynek fajt tüllelemmel kell ápolni, hogy idővel érett gyümölcsét élvezhessek. A sokszoros eljénél kísért magvas programbeszédét, frenetikus eljén zárta be. Általános meglepetést szült azon nem várt körülmény, hogy a választások alkalmával rendszerint türelmetlenkedő kupuszina lakosság egyetlen közbeszólásával sem zavarta meg az eddig még nem hallott szép programbeszédét. Mely körülmény pusztán abból kiveszhető, hogy jelöltünk meggyőződéstől áthatott szavai megtalálták a helyes utat a szép és nemes ért lelkesedni tudó nép romlatlan szívéhez. Később még néhány látogatást tévén a jelölt, a nagyvendéglő helyiségeiben zsufolásig megtelt lelkesedő közönség előtt igéretet tett, hogy nemcsak a község, hanem egyesek érdekeit is szívén fogja viselni és biztosította előre is azokat, a kik majdan hozzá fordulnak, hogy tehetése szerint és igaz akarattal fogja őket istápolni. — A sötétüdni kezdő est távozásra név szerint kedves vendégeinket és mi eltele a ritkán élvezett percek gyönyöreitől, a győzelem biztos reményével hajtottuk fejünket nyugalomra. Általános a megelégedés a fölött és igen jó hatással volt a választókra, hogy jelöltünk programbeszédének egész fonálán tapintatosan kerülte a személyeskedést.

Ó-Becse, jan. 14.

Megindult a mi kerületünkben is a pártoskodás erős mozgalmá. A Popovits-párt, melynek elnöke Vissy Károly kir. közigazgató, mára tűzte ki az alakuló nagygyűlést, a melyen Popovits Vazul programbeszédét fogja tartani. A nagygyűlés után a városi vendéglő dísztermében a párt bankettet rendez, melyre már eddig számosan jegyzték magukat elő. A Kisbaári Kiss Ferenc mellé sorakozó függetlenségi párt elnökül dr. Szilágyi Ferenc helybeli ügyvédet választá. Ezen párt, miként halljuk, e héten tartja alakuló nagygyűlését, a mely után Kisbaári programját ki fogja fejteni és a szomszédos községeket fogja bejárni.

Ada, 1892. január 15.

Bent vagyunk a korteskedés kellő közepében, sajnos, hogy az ellenzék utcai seprővel rendez tüntetést s nem átal a piac sarához nyulni.

De hát kezdjük elülről a dolgot.

Tegnap, azaz 14-én tartotta programbeszédét képviselőjelöltünk, Matkovits Lajos, előbb Moholon, aztán Adán.

Főterületünkön már a reggeli órákban kezdett gyülekezni díszes lovas banderium s fogatok, átmenendő Moholra jelöltünkért.

Tíz óra tájban a 25 tagból álló banderium s mintegy 50 kocsi alakult hosszú kocsisor indult meg Mohol felé, a moholi hidnál szemközt találtuk Matkovits Lajos urat, kísérve moholi választói s szintén szép banderium által, a két menet most már egyesülve, 200 kocsit megközelítő impozáns számban vonult be Adára, hol a piacon összegyűlt nagyszámú választók lelkes éljenzessel, — a lelketlen igazgatók által felbujtogatott csöcselék s iskolás gyermekhad ordítás, sipitással — fogadták, sőt a hátulsó kocsikon ülő választókat tetleg inzultálták.

Tüplá s kődarabok, sár, piaci szeméttel dobálództak, a zászlókat letépdésték, a lovak gyeplősárait, kantárát megfogja, a kocsi útakat lerángatták.

A csendőrség s a községi rendőrség erélyes közbelépésének végre meg lett az eredménye s a rend helyreállított.

De még a programbeszéd tartása alatt is folyton zavarni igyekeztek ordítózással képviselőjelöltünk, azonban pártunk lelkes dörgő éljénei hatástalaná tévék erőlködéseiket.

Ez a százaz tényállás!

A zavargók, úgy tudjuk, már le vannak tartóztatva, de általános a vélemény, hogy nem e szegény felrevezetett nép érdemli meg tulajdonképen a büntetést, hanem azon lelketlen igazgatók, kik hazug s népbolondító jelzavaikkal, na meg kellő mennyiségű alkohollal praeparálták őket, — most pedig szépen a markukba nevetnek, már ameddig nevető kedvük lesz; mert úgy tudjuk, a vizsgálat le fogja az illetőket leplezni s nevető kedvüket elveszi.

Pártunkra e botrány tömörítőleg hatott, mi élénk nyilatván a díszes 300 terítékű banketten pártunk tagjai által elmondott lelkesítő szónoklatokban, s képviselőjelöltünk viszontválaszaiban.

Először: Dr. Engelmann Zsigmond, dr. Burtik Győző, Kelemen János beszéltek, majd aztán megindult — more patrio — a beszéd ár, míg d. u. 4 óra felé elérkezett az indulás ideje s ismét szép számú kocsisor által követve, kísértük ki szeretett jelöltünköt a vasúthoz s a vele volt zentai s kanizsai párthiveket. Az ellenzék által rendezett scenák dacára is fennen lobogtatjuk pártunk zászlóját, s bizton hisszük pártunk diadalát.

Zenta, 1892. január 16.

Zenta választó polgárai közül vagy 300-an január 10-én a nagyvendéglő dísztermében a zentai szabadelvű pártot újra megalakították, közfelkiallással megválasztván elnöké Szárics Bertalan, v. tiszti főügyészt; alelnökké Tóth Lajos gym. tanárt; jegyzökké pedig Kiss Simon gazd. tanácsost és Novoszel János közs. tanítót. A végrehajtó bizottság választását a gyűlés az elnökségre ruházta. Megalakulás után nyomban s egyhangulag kijelentette a párt, hogy országgyűlési követjelöltet kíván a 28-iki választásra felállítani, még pedig — nagy lelkesedések közepette — Kovács Pált, államvasúti főmérnököt, kit Zentához több rendbeli, nemesebb érdek fűz. Elhatározottat, mikép a párt ezen egyhangú s lelkes jelölése Kovács Pállal azonnal, távirat útján tudattassák. Átesve a gyűlés e rendes formáságokon, elnök átadta a szót az alelnöknek, Tóth Lajosnak, ki igen sikerült s

népies modorban ismertette az országos politikai pártok céljait; majd ezután találó megjegyzések kíséretében méltatta volt orsz. képviselőnknek, Szabó Lászlónak országgyűlési szerepléseit, melyből — mint tudjuk — Zentának se haszna, se öröme nincs. Tóth L. után Mikosevits József, ügyvéd, a párt legtevékenyebb férfija szólalt fel, lelkes szavak kíséretében ismertetvén Kovács Pál díszes multját, s összetartásra és buzgó ügyszertetre hívta fel a választó polgárságot. — A nagyszámú és nagy részben intelligens választók jelöltjük életésével oszlottak szét.

Karavukova, január hó 16.

F. hó 16-án egy valóban nagyszerű ünnepelely folyt le Karavukován, a milyent itt, mint sokan mondják, eddig még nem lehetett látni. Ezen ünnepelely pedig nem más, mint szeretett képviselőnk dr. Vojnits István, a liberális párt jelöltje tiszteletére volt rendezve; s hogy jó volt rendezve, bizonyítja azon meglepő benyomás, a melyet az a néző közönségre gyakorolt.

Délután 1/2 óra tájban szólaltak meg a község háza előtt felállított mozarak, mire a község ház, templom és iskola előtti tereken összegyűlt a község apraja-nagyja, a lövész- és tüzoltó-egylet, a zenekar stb. 2 órakor történt a bevonulás Déronya felől. Egy, körülbelül ötven emberből álló banderium élén tíz tüzoltótiszt lovagolt, kik diszruhájuk által valóban nagyszerű látványt nyújtottak a néző közönségnek. Maga a megtisztelt is meg volt levele a kifejtett pompa és a lelkesült fogadtatás felett. A község háza előtt Rumbach Mihály jegyző, az iskola előtt pedig Turnovszky Rezső plebános lelkes beszéddel fogadták. Harsogó éljének között lépett jelöltünk a már előre improvizált szövegre, programbeszédjét megtartandó. Sok lenne, ha az ember mindazon szépet itt elmondani akarná, amit ez alkalommal t. jelöltünk mondott; csak annyit mondunk, hogy a 3/4 óráig tartott beszéd által teljesen megnyerte a választók bizalmát.

Körülbelül 2 óra hosszáig tartózkodott közöttünk, míg végre harsogó éljenzések között ismét eltávozott.

Szonta, 1892. jan. 17-én.

A helybeli nemzeti pártiak összesen mintegy 30 szavazó polgár és több nem szavazó jelenlétében a „Pardon József“ féle vendéglőjében tartá e hó 16-án d. u. 1/2 órakor értekezletét. Hogy mennyire életképes a helybeli nemzeti párt, látható a fenti szövegből. Szerintök, ha az ellenzék győz, úgy adót nem fizetünk és a zsidók üldözése fog bekövetkezni.

Kulpin, január 16.

Kulpini levelezőnk értesít, miszerint e hó 16-án a kulpini választókerület választói Werner Károly csébi r. kath. plebános elnökelely alatt dr. szentiváni Ivánovits Iván bajai ügyvédet szabadelvű párti programmal képviselőjelöltnek kiáltották ki. Pártunknak e kerületben e szerint két jelöltje van.

Bezdán, január 17.

Az apatini kerület szabadelvű pártjának képviselő-jelöltje, Michelsz Károly ma érkezett városunkba, magát választóinak bemutatni s programbeszédét megtartani. Jöveletét Zombor felől a város határánál délutáni 1 órakor 34 kocsin 80 választó polgár várta, magát a követjelöltet pedig számszerint ugyanannyi választó kísérette.

Heggyessy Ferenc gyógyszerész üdvözölte itt az ünnepelet, kinek rövid válasza után megindult az impozáns menet. A fogadtatás a város tulajdonát képező nagyvendéglő termében folyt le, hova csakis választó polgárok mehettek be. Az egybenülő két nagy terem minden zuga zsufolásig megtelt s úgy szólván ember — ember hátra nehezült. Bosnyák János, városunk jegyzője, mint az itteni szabadelvű párt tevékeny elnöke, üdvözölte a követjelöltet. Az a határozott hang, mely a bezdáni szabadelvű pártunk a mai kormányrendszer mellett elfoglalt álláspontját s a képviselőjelölt személye, mint a munka képviselője iránt érzett őszinte tisztelet és szeretetet igazolta riadó eljén visszahangzott mindenki ajkáról, melynek lecsillapultával követjelöltünk mondotta el határos programbeszédjét.

Mi, kik hallottuk e beszéd népies, minden állításában egy-egy exact igazságot tartalmazó logikáját, csak sajnálattal vagyunk, hogy a zárt falak korlátot szabtak s nem hallhatta ott kinn a nagy tömegnek azon meg nem nevezhető része is, melynek az okos szóra, csak ma láttuk valóban, mily rendkívüli szüksége van.

E beszéd a munka megszólamlása volt oly ember szájából, ki megtanulta fogui az ekeszervát már gyermek korában, — ki összes tanulmányát a gyakorlati élet irányában fejleszté s ki eljött közénk: hogy mint egyszerű polgár szülötte, egyszerű szavakban adjon kifejezést azon irány fejlesztése és horderejének, mely e szövegben: „munka“ és „cselekedet“ — kifejezést nyer. A beszéd számos praktikus részei közül, különösen két speciális, közvetlen közlegünket is érdeklő mozzanatot emelünk ki; — az egyik a kinestári erdőrészek eke alá kerülő földjének parcellaris alapon közvetlen az érdekeltek szegényebb lakóai között részletfizetéses eladása; a másik pedig a Duna medrének állam költségén rendezése s így közvagyonosodásunk mező termékének megvédésére irányuló intézkedés. S ha e kettőhöz hozzávesszük még képviselőjelöltünk gyakorlati foglalkozásában, a nyers kender értékesebb tételében oly fényes sikert elért eredményét s ama törekvését, mellyel vidékünkön állam költségén létesítendő kendergyárak felállításával a föld győdelmét emelni és sok ezer munkás népnek kenyeret nyújtani óhaját, úgy lelkünk mélyéből gratulálunk az ily programbeszédhez, mely népünknek foglalkozás körébe tartva, irányt jelöl munkásságának.

Több budapesti lap azon hire ellenében, hogy az ó-kanizsai kerületben a szabadelvű pártnak jelöltje, Jankovits Gyula kuriai bíró, — kijelentjük, hogy annak mi alapja sincs, arról ép úgy nem tudnak semmit Ó-Kanizsán, mint nem tudtak róla Baján sem. Az ó-kanizsai kerületben a szabadelvű párt egyetlen jelöltje Matkovits Lajos, ki nagy többséggel meg is fog választatni.

Táviratok.

Ó-Kanizsa, január 17.

Ma délelőtt Matkovits Lajos képviselőjelölt Zentáról Martonosra érkezvén, ott a választók által nagy lelkesedéssel fogadtatott, az állomásról 30 kocsi kísérettel a községbe ment és programbeszédjét megtartotta. Délután 1 órakor Ó-Kanizsára indult, a határon az ó-kanizsaiak feltűnő nagy örömmel 50 lovas és 100 kocsi kísérettel fogadták és a községben körül kocsiztak. A győzelem ezek után biztosra vehető.

Ó-Kanizsa, január 17.

Matkovits Lajos nagyhatású programbeszédét tartván, annak végeztével 200 terítékű banketthez ültünk, a banketten az összes értelmiség és a nagyobb gazdák tömege jelen van, a jelenlevők számtalan felköszöntővel nyilatítják jelöltjük iránti ragaszkodásukat.

Baja, január 17.

Majdnem valamennyi választó jelenlétében leirhatlan lelkesedéssel Drescher Ede szabadelvű párti programmal egyhangulag jelöltetett. A pártalakulás impozáns rendben, méltóságteljesen folyt le.

Zenta, január 17.

Kovács Pál reggel a vasutól 100 kocsi kíséretében, zászlókkal díszített, még eddig nem nyilvánult lelkesülés között vonult az Eugen-szállóba. Délután 3 órakor tartotta beszédét; Komocsy vele jött, szintén beszélt, óriási örömmilyvánulások között. — Itt marad e héten, összeköttetései mellett erősek győzelmi reményeink.

Helyi és megyei hírek.

Kinevezések. Ófelsége a király Csapó Ferenc szabadkai aljárásbíró s a szolnoki ügyészséghez alügyészsé, dr. Bernáth Gyula szegedi kir. törvényszéki jegyzőt pedig a zentai kir. járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

A földművelésügyi m. kir. miniszter Marodits Axentia birtokost és alsó kovili lakost a titeli járás állandó gazdasági tudóstól tisztevel bizta meg.

Kinevezés. A zombori kir. törvényszék elnöke Hippich János díjnokot a betétszerkesztéshez szakdíj-nokká nevezte ki.

Leköszönés. Csernus Pál, zombori kir. törvényszéki joggyakornok állásáról lemondott.

Bucsuzás és fogadtatás. Az ujvidéki járás szolgabírósa f. évi január 12-ére tűzte ki a sorsház napját. Ezen alkalommal a járási jegyzői kar bucsu napot tartott s elhueszított szeretet tisztelet volt szolgabírájától Zsigmond Dénes árvaszéki úrnól, ki a járásnak már 12 év óta volt szolgabírája. A szebbnél szebb felköszöntőkben hiány nem volt s különösen szép és tartalomdús volt Kovacevits István ó futtakai jegyzőnek a jegyzői kar bucsu szavát tolmácsoló felköszöntője, valamint Hartman János uj-sóóvei jegyző-é, kinek humorba burkolt szavai a Kovacevits szavai által hosszúra nyúlt arcokat szélesítette s nevette meg, — ugyanis Zsigmond Sóóven járván iskolába az az időben még tanítóskodó Hartmanhoz, tehát Zsigmond előléptetésében a főreszt Hartman jegyző magának tudja be, mert ő adta hozzá az alapot, mert annélkül alig hiszi, hogy Zsigmond oly szerencsés lett volna stb. Zsigmond szözlött még a jegyzőkhöz, köszönve, hogy neki hivataloskodásában pontosságuk által munkáiban segélyére voltak s kéri, hogy azon tiszteletet, bizalmat és támogatást, melyben őt részesítették, ugyanazt továbbra is tartásák meg irányában, de utódját is vegyék körül azon érzelmelekkel, amelyeket ő oly édesen tapasztalt. Amire megindultak a dikciók; e közben lépett be Mezey Imre ujvidékre áthelyezett szolgabíró, ezután persze neki is kijutott része a dikciókból. Így lett a bucsuzásból fogadtatás is egy füst alatt.

Gyászhir. Fülöpp Kálmán, Sztanisics község volt jegyzője, Baján több napi szenvedés után influenzában elhunyt.

Eljegyzés. Steingassner Imre kir. mérnök a zombori m. kir. folyammérnöki hivatalnál, eljegyezte Thim Tónika kisasszonyt, Thim József, a kereskedelmi és iparbank titkárnak leányát.

Temerini csendélet. Fábian Antal és Szvincsak (vulgo Tamburez Misa) jómódu temerini földes gazdák — egymásnak régi haragosai e hó 10-én d. u. egész véletlenül találkoznak a templom utca egyik háza előtt. Fábian valamely megjegyzést kockáztatott a mellette elhaladó Szvincsákra, melyet ez telhető szivességgel viszonozott. A szövalást csakhamar tetlegesség követé, melynek vége az lett, hogy Szvincsák a nálánál amugy is jóval gyengébb Fábiant néhány a fejére mért bottűs után, vérbe fagyva hagyá az utca kövezetén. A verekedés oka: keresd az asszonyt!

Gyászhir. Dr. Kék Lajos apatini ügyvéd 7 éves Ilonka nevű leánykájára, f. hó 16-án d. e. 10 órakor ronesoló toroklobban meghalt.

Hímen. Ó-Becsen vasárnap volt dr. Flamm Bertalan orvos eskütvője Oblát Julia kisasszonnyal, dr. Roth Zsigmond gyámleányával.

Alapszabályok megerősítése. A szabadkai közkönyvtáregyesület alapszabályait a belügyminiszter ellátta a bemutatási záradékkal.

Halálozások. Id. Orsay Vilmos nyug. kir. törvényszéki bíró életének 73 ik és Jandek József nyug. kir. törvényszéki irodaigazgató életének 66-ik évében, az elmult héten Szabadkán elhunytak.

Idegenek névsora a „Vadászkürt“ szállodában: Schulmann József ker. utazó, Budapest. Ertl igazgató, Baja. Popovits M. J. ker. utazó, Budapest. Dr. Vándory Lajos hirlapíró, Budapest. Dr. Kék Lajos ügyvéd, Apatin. Lusztig József kereskedő, Ujvidék. Marosy Sándor ker. utazó, Budapest. Szalay József kereskedő, Budapest. Fischer Emil kereskedő, Hamburg. Teubner Ferenc kereskedő, Ujvidék. Eisner Adolf kereskedő,

Eszék. Klauber Samuel ker. utazó, Baja. Wertheimer Theodor ker. utazó, Bécs. Drechsler Róbert ker. utazó, Arad. Steiner Leopold ker. utazó, Budapest. Belimek Hugó lovag, cs. és kir. vezérőrnagy, Budapest. Hortig Gyózó cs. és kir. főhadnagy Budapest. Weinberger Ede ker. utazó, Budapest. Klein József ker. utazó, Budapest. Janik M. ker. utazó, Bécs. Braun Dávid kereskedő, Vukovár. Csirény Pál tanár, Kecskemét. Blau Rudolf vállalkozó, Mohács. Fleischner Adolf ker. utazó, Budapest. Lenner Alfréd ker. utazó, Bécs. Szemző Mátyás földb., P. Kula. Rohonyi Gyula országgyűlési képviselő, Ujvidék. Ziffer Ede ker. utazó, Bécs. Pollak Alfréd ker. utazó, Szeged. Urbán Ferenc kereskedő, Bécs. Dr. Lendvay Gyula orvos, Budapest. Heller Gusztáv ker. utazó, Bécs. Benkő S. kereskedő, Apatin. Arnoldlievits Szvetozár kereskedő, N.-Kikinda. Gabos A. Jenő könyvvezető, Budapest.

Gyászhir. Dombovits Márton apatini földbirto. kost mély gyász érte, amennyiben szeretett neje szül. Akermann Mariska élté 26-ik évében hosszas betegeskedés után jobblétre szenderült.

Komédia.

Munkánk megkönnyítése érdekében „megboldogult” darabok kerültek színre, amelyek dicsőségét magunk is, mások is, már régen elzengették, és így sokat foglalkozunk velük nem kell. Adták a „Szegegy Jonathán”-t a bérlőknek, utána a megboldogult Bánk Bánt ígérték, de a „Megboldogult”-at adták Lux közbejött megbetegedése folytán. Mernénk fogadni, hogy volt aki a változást észre sem vette...

Vasárnap az örök ifjú „Falu rosszá”-ban mutatták be az újonnan „szegődött” (a Pesti Hirlap tegnapi száma e kifejezést használta) naivát Weber Francillont, mint Boriskát. Francillonnak azért franciásítottuk (nehogy úgy tündeljen a szedők, hogy Franci — ásitottuk!) a Ferike nevét, mert a kezdőknél szokásos buzgalommal nagyon is nagy szenvedélyt fejtett ki egyes helyeken. Igen szorgalmasan tanulta be és nagy igyekezettel oldotta meg szerepét, amely annyiban nehéz, mert a közönség minden szavát ismervén, bírálhatja. Mint minden fiatal kezdőnek, neki is sokat kell még tanulnia és sokat felejtenie; a mi jó rendezők mellett sikerülnie is fog. Így pl. szép arcát és gömbölyű karjait nagyon rosszul festette. A szép arc egyike azon legnagyobb érdemeinek, amelyeket el kell ismernünk, mert ez, ami a polgári életben egészen közömbös, a színésznőnél oly elengedhetetlen kellék, amely nélkül mi egyáltalán nem is engednénk nót a színpadra, ha csak nem Tóthy Dorka szerepkörére. A színház mint művelőzet a szépnek szolgálatában kell, hogy álljon minden irányban, azért hat a szép dekoráció, a szép arc, a szép hang és azért protestálunk a — gazolinszag ellen. Minden érzékünknek kell valami szépen részestülnie. A mint valamelyik színésznőről azt halljuk, hogy „pikáns”, „fess”, „sikkos”, „snájdig” stb., akkor az az egy bizonyos, hogy — csunya! Mert ha valamelyik szép, akkor azt mondjuk meg róla legelőbb. A színpadi rutságnak még az a nagy hátránya is van, hogy az illetők rendesen frivolitással, ugrándozással, szoknyacmelgetéssel stb. akarják azt a hatást elérni, amit más arcával és alakjával ér el. E szép arcért (habár kicsiny alakja mellett nem érvényesülhet eléggé) örvendünk Weber Ferike szerződésének, habár Borosné mellett második naivára nem volt oly nagy szükség, mint esetleg másra, de hát ha nincs olyan megrakott szénásszékér, a melyre rá nem fér még egy marékkal, mennyivel inkább fér az olyanra, amely csak félteherrel megy...

Minden új acquisitio haszon és nyereség a társulatra és ezért Weber Ferike szerződéséért elismeréssel kell lennünk az igazgató iránt. Különös véletlen, hogy épen a mult évben, szintén a saison közepén „erősbitették” a társulatot egy gyenge naivával, Perlaky Gizellával, aki azonban sokkal nagyobb, azaz hogy hosszabb nyereség volt, mint a mostani. Nem vagyunk mi olyan naivak, hogy csak naivákat kívánjunk. Ha pedig így volna a dolog, akkor bizony azt kellene óhajtánunk, hogy kevesebb legyen az ember, és még sokkal több a — fóka.

Dr. Pataj Sándor.

Helyreigazítás. Lapunk mult számában a Pesti Hirlap után közöltük, hogy Vida Etelka énekesnő, „minden ok nélkül” elhagyta Gerőfi társulatát és pert folytatott az igazgatója ellen. Mint most illetékes helyről értesültünk, a dolog úgy áll, hogy Vida — a ki a jelen saisonban a miskolci színház primadonnája — a mult év nyarán szabályszerű felmondás után hagyta el Gerőfit, mivel az gázsit nem fizetett tagjainak, és ebből keletkezett a per, nem pedig az eltávozásból.

Iparosbál.

(1892. jan. 16.)

Derék iparosaink sikertült táncmulatságot rendeztek e hó 16-án a zombori polgári kaszinó termeiben. A szépen díszített helyiséget nagyszámu közönség foglalta el és nem csüggedő jókedvvel járta a táncot egész a kora reggeli órákig. Nagy érdeklődést keltettek az iparosok árucarnoka által kisorsolásra szállított értékesnél értékesebb és valóban gyakorlati hasznú tárgyak, főleg butordarabok, amelyek a tombola-nyereményeket képezték. Oly szép tárgyakat kaptak a szerencsés nyerők, finom plüss asztalokat, székeket, szekrényeket stb., hogy a máskor unalmas tombola, most a legnagyobb érdeklődés mellett folyt. Mint halljuk, dacára az értékes tárgyak beszerzésére fordított tekintélyes kiadásnak, szép tiszta haszon maradt a hazafias célra. Reméljük is, hogy az árucarnok, mely ezuttal oly kedvezően mutatta be magát a nagy közönségnek, ez alkalomból sok hívet hódított meg magának.

A jelenvolt hölgyek névsorát a következőkben iparkodtunk összeállítani: Falcione Mariska, Falcione Jozefin, Frey Fani, Kovács Ilona, Pekánovics Ilona, Karcher Hermina, Kovácsévics Ilona, Kovácsévics Mariska, Merstädtter Katica, Merstädtter Emma, Matzicz Mariska, Bán Erzsébet, Szemkár Viki, Csapó Mariska, Csapó N., Csibás Benóné, Danczer Kornélné, Zsulyevics Ernóné, Zsulyevics Mátyásné, Rác Sománé, Tittl Ferencné, Steiner Lajosné, Wolf N.-né, Krizmanics Imréné, Schwartz Károlyné, Brkits Györgyné.

Bács-Bodrogh vármegyének 1892. évi január hó 15-én tartott központi választmányi ülésén mind a tizenegy választókerületben megejtendő képviselőválasztás határnapjául 1892. évi január hó 28-ik napja, csütörtök, kitűztetett; s az egyes választókerületekbe pedig a következő küldöttségek küldettek ki:

I. Az almási választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

Dr. Boromisza Tibor (Jankovác).

Jegyző:

Arnold Antal (Almás).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Almás.	4. Bikity.
2. Matheovics.	5. Mélykút.
3. Kisszállás.	6. Tatabáza.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

Weisznáhr Mihály (Kis-Szállás).

Jegyző:

Halm Emil (Madaras).

A II. szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Kunbaja.	5. Felső-Szt.-Iván.
2. Borsód.	6. Jankovác.
3. Rém.	7. Madaras.
4. Csávoly.	

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:

Kovatsits Máté (Almás).

Auer Ferenc (Csávoly).

Helyettes jegyzői:

Szűcs Lajos (Jankovác).

Lajthay Benjamin (Mélykút).

II. A rigyicai választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

Schlagetter Gyula (Zombor).

Jegyző:

Pencz Ádám (Gara).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Rigyica.	5. Bóregyh.
2. Gákova.	6. Báthmonostor.
3. Kolluth.	7. Dautova.
4. Krusevlya.	

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

Dr. Zalár István (Borsód).

Jegyző:

Grosser Géza (Rigyica).

A II. szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Sztanisics.	5. Gara.
2. Katymár.	6. Csataalja.
3. Vaskút.	7. Szántova.
4. Baracska.	

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:

Schröder György (Gákova).

Büchler Vilmos (Sztanisics).

Helyettes jegyzői:

Tücherer Gusztáv (Gákova).

Hajdu Pál (Sztanisics).

III. Az apatini választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

Bárá Prónay Aurél (Apatin).

Jegyző:

Fauszt János (Apatin).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Apatin.	3. Bezdán.
2. Kupuszina.	4. Doroszló.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

Gräber Gyula (Szónta).

Jegyző:

Oppenländer Gyula (Apatin).

A II. szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Prigl.-Szt.-Iván.	3. O-Sztapár.
2. Monostorszegh.	4. Szónta.

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:

Meszner István (Bezdán).

Dr. Schmausz Antal (Apatin).

Helyettes jegyzői:

Gillich Péter (Apatin).

Milla Márton (Apatin).

IV. A hódásghai választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

ifj. Szalay Károly (Parabuty).

Jegyző:

Radovits Endre (Rác-Militics).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Hódásgh.	4. Bogojeva.
2. Déronya.	5. Rác-Militics.
3. Parabuty.	6. Cservenka.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

idősb Rausch Antal (Hódásgh).

Jegyző:

Berecz Károly (Bogojeva).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Keresztur.	4. Veprovác.
2. Lality.	5. Karavukova.
3. Bresztovác.	6. Filipova.

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:

Schumacher Jakab (Hódásgh).

Dr. Hofbauer Miklós (Hódásgh).

Helyettes jegyzői:

Arnold Károly (Keresztur).

Bikár György (Déronya).

V. Az ujverbázi választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

Városv Károly (Uj-Verbász).

Jegyző:

Luzskánecz Bertalan (Kucura).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Ujverbász.	4. Szeghegy.
2. Kiskér.	5. Hegyes.
3. Kula.	

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

Schneeberger János (Uj-Verbász).

Jegyző:

Popovits István (Kula).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. O-Verbász.	4. Torzsa.
2. Kucura.	5. Topolya.
3. Feketehegy.	

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:

Kalmár György (Kucura).

Kovalszky Lajos (Uj-Verbász).

Helyettes jegyzői:

Juhász György (Kucura).

Maár József (Kis-Kér).

VI. A kernyajai választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

Vojnits Dávid (O-Morovica).

Jegyző:

Kremmer Lajos (Kernyaja).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Kernyaja.	4. Bajsa.
2. O-Szivac.	5. Uj-Szivac.
3. Bajmok.	

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

Schadl Ignác (O-Morovica).

Jegyző:

Deák Andor (Csonopla).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Nemes-Militics.	3. Pacsér.
2. Csonopla.	4. O-Morovica.

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:

Schauer Ferenc (Kernyaja).

Ergh Mihály (Kernyaja).

Helyettes jegyzői:

Székely Sándor (Kernyaja).

Veisz György (N.-Militics).

VII. Az ó-kanizsai választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

idősb Szerdahelyi János (Ó-Kanizsa).

Jegyző:

Mihályi Sándor (Ó-Kanizsa).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Ó-Kanizsa.	2. Moholy.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

Kafga Gyula (Ó-Kanizsa).

Jegyző:

Katona Sándor (Ó-Kanizsa).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Sándor.	3. Ada.
2. Martonos.	4. Csantavér.

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:

Kuglits János (Ada).

Hercz Ede (Ó-Kanizsa).

Helyettes jegyzői:

Popovits Szimó (Ó-Kanizsa).

Aradszky Ulászló (Ada).

VIII. Az ó-becsei választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:

Zsótér Andor (Ó-Becse).

Jegyző:

Fetter János (Ó-Becse).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Ó-Becse.	3. Járek.
2. Turia.	4. Petrovoszelló.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:

Dr. Milkó Ignác (Ó-Becse).

Jegyző:

Lovász István (Tisza-Földvár).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Tisza-Földvár.	3. Szenttamás.
2. Temerin.	

IX

X

kimut
módo
mányi
160 f
12% =
bizotts
Arnold

társas
mérleg
rendbe
Azért
lásra
az igaz

VAG

Fők.
lauszam
84
76
81
77
78

Arno
január

hó 11
lettel
gyalás
megad
alapsz
jegyző
ki a k
mazás

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:
Debelyacszy Izidor (Ó-Beese).
Boromisza Tivadár (Ó-Beese).
Helyettes jegyzői:
Sztaresevits Jenő (Petrovosszellő).
Gyarmathy Béla (Ó-Beese).

IX. A kulpini választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:
Szászy János (Ujvidék).
Jegyző:
Herezeg Gyula (Cséb).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Kulpin.
2. Páros.
3. Kiszács.
4. Uj-Soóvé.
5. Bulkesz.
6. Deszpot-Szt-Iván.
7. Ó-Soóvé.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:
Eigl József (Uj-Futtak).
Jegyző:
Hartmann János (Uj-Soóvé).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Ó-Kér.
2. Ó-Futtak.
3. Glózsán.
4. Uj-Futtak.
5. Cséb.
6. Begecs.
7. Petrovács.

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:
Szabó Péter (Páros).
Grigorievits Péter (Deszp.-Szt.-Iván).
Helyettes jegyzői:
Zsigmond Göntér (Ó-Soóvé).
Szmiha Kálmán (Ó-Kér).

X. A tovarisovai választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:
Mezey Károly (N.-Palánka).
Jegyző:
Mallin Károly (Obrovác).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Vajszka.
2. Bogván.
3. Plávna.
4. Uj-Palánka.
5. Ó-Palánka.
6. Szilbás.
7. Bács.
8. Gajdobra.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:
Hipp Miklós (N.-Palánka).
Jegyző:
Mihájlovits Mihály (Bács).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Tovarisoa.
2. Pivnica.
3. Novoszellő.
4. Bukin.
5. Bácsujfalu.
6. Paraga.
7. Német-Palánka.
8. Obrovác.

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:
Szauder István (Obrovác).
Ertl József (Bács).

Helyettes jegyzői:

Bercsényi József (Plávna).
Benyács Simon (Paraga).

XI. A titeli választókerületbe:

A választási és egyszersmind I-ső szavazatszedő küldöttségi

Elnök:
Baderlicza György (Zsablya).
Jegyző:
Kerti Ferenc (Titel).

Az I-ső szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Titel.
2. Felső-Kovil.
3. Káty.
4. Mosorin.
5. Vilova.
6. Lok.
7. Gardinovec.
8. Kovil-Szent-Iván.
9. Alsó-Kovil.

A II. szavazatszedő küldöttségi és egyszersmind helyettes választási

Elnök:
Dr. Kresztits György (Titel).
Jegyző:
Ivanits István (Titel).

A II-ik szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje:

1. Zsablya.
2. Gyurgyevó.
3. Nádaly.
4. Goszpodince.
5. Csúrogh.

A választási küldöttség

Helyettes elnökei:
Dr. Thim József (Titel).
Eremits Milan (Mosorin).
Helyettes jegyzői:
Bohunek Ágost (K.-Szt.-Iván).
Földy Illés (Zsablya).

Törvénykezés.

Büntény. Csapó Péter betegen fekvő szabadka földmivest, felesége: Kubicsok Maria, alvás közben egy párnával megfojtotta és a holttestet Kubicsok János és Billinsics Teréz segítségével a padlásra vitték s ott a gerendán egy kötélre felakasztották. Ezután a hienaszivű asszony a rendőrségnél a halálesetet úgy jelentette be, mintha férje öngyilkosságot követett volna el. A rendőrileg megtartott orvosi boncolásnál azonban a turpisság kiderült s most egy gonosz lelkű asszony, mint elvetemedett büntársai a börtönben várják az igazságszolgáltatás sújtó kezét.

Naptár.

Január.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
19 Kedd	Kanut, Már., S.	Márius, Sára	7 Ker. Ján.
20 Szer.	Fábián és Seb.	Fábián és Seb.	8 Dom. Gy.
21 Csüt.	Ágnes szüz vt.	Ágnes	9 Polieukt vt.
22 Pént.	Vince	Vince	10 Nissz. Gerg.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ÁNDOR.

NYILTTÉR. *)

Igen tisztelt szerkesztő ur!

A „Pesti Hírlap“ közlése nyomán szélesebb körben elterjedt azon hirre, mintha a kulpini kerületben képviselő jelölt lennék, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy ezen közlés minden alapot nélkülöz. Kiváló tisztelettel

Apatin, 1892. január 17-én

Szeberényi István,
kir. közjegyző.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk

HIRDETÉSEK.

7619. sz.

polg. 1891.

Hirdetmény.

Alulírott kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a Millen János és családja, szabadkai lakosok kérelmére az előtt Bács-Almás, majd Apatinban, utóbb pedig Hódsághon működött néhai Antunovits József közjegyző biztosítékának kiadása iránt az 1874. évi XXXV. t. c. 43. s illetve az 1886. évi VII. t. c. 19. §-a értelmében az eljárást folyamatba tette. Ennek következtében fölszólítja alulírott kir. törvényszék mindazokat, kik az utóbb említett törvény 40. §-ánál fogva eme biztosítékra nézve igényt tartanak, hogy követeléseiket három hó alatt jelentsék be, mert különben azok tekintetbe vétele nélkül fog a biztosíték kiadása iránt intézkedni.

Zomborban, 1891. évi augusztus hó 27-én.
A kir. törvényszéknél.

Jerkovits Antal,

kir. törvszéki elnök helyettes.

Mayer Károly,

kir. törvszéki jegyző.

2-1

Hirdetmény.

A közelgő választásokra felhívjuk a mélyen tisztelt képviselőjelölt urak figyelmét kitünő minőségű

sőreinkre

ugy **hordókban** mint **palackokban.**

Zombor, 1892. évi január hó 15.

Kiváló tisztelettel

Antits A. M. és társa

ifj. Hagenmacher Henrik budafoki sörház raktára,

Zombor, Konyovits-utca.

2-1

Az almás-járási takarékpénztár-részvénytársaság

X-ik évi üzlet-kimutatása 1891-ik évre.

Igazgatósági jelentés. Tisztelt közgyűlés! Van szerencsénk takarékpénztárunk X-ik évi üzletkimutatását a tisztelt részvényeseknek bemutatni. Az ez évi 9107 frt 86 kr nyeresémet ajánljuk a következő módon felosztani: 1. 5% tartalékalapnak 455 frt 39 kr. 2. 5% igazgatósági jutalék 455 frt 39 kr. 3. 8% választmányi jutalék 728 frt 64 kr. 4. 2% felügyelői jutalék 182 frt 16 kr. 5. Jótékonyceél 50 frt. 6. Jutalmazás 160 frt. 7. Tartalékalapnak külön 59 frt 15 kr. 8. Átvitel a jövő évre 1017 frt 13 kr. 9. Osztalékul részvényenként 12% 6000 frt. Összesen 9107 frt 86 kr. Kérjük egyszersmind az 1891-ik üzletre nekünk, valamint a felügyelő bizottságnak a felmentvényt az ez évi közgyűlésben szintén megadni. Kelt B.-Almás, 1892. évi január hó 5-én. **Arnold Antal s. k., Scherk Gyula s. k., Kehl Péter s. k., igazgatók.**

Felügyelő-bizottsági jelentés. Tisztelt közgyűlés! Az almás járási takarékpénztár-részvénytársaság igazgatósága által az 1891. évi üzletről bemutatott szármadásokat, nevezetesen a forgalmi kimutatást, mérleget, nyereség- és veszteség-számlát; de kivárolag a leltárakat tüzetesen megvizsgáltuk, azokat teljesebben, a főkönyv, egy a segédkönyvekkel egyezőknek találtuk, minél fogva azokat elfogadhatóknak nyilvánítjuk. Azért az igazgatóságnak a kimutatott tiszta nyereség felosztását tárgyaló indítványát beható vizsgálat után pártolásra méltónak ajánljuk s azt mi is magunkénak valljuk. Ezek után indítványozzuk még, hogy a felmentvényt ugy az igazgatóság, mint a magunk működésére nézve az 1891. évre megadni sziveskedjék. B.-Almás, 1892-ik évi január hó 5-én. **Sterk József s. k., Raichheld Adolf s. k., Bilinovits Jakab s. k. felügyelő bizottság.**

VAGYON.

MÉRLEG.

TEHER.

Fők. lapszám		Összeg		Fők. lapszám		Összeg	
		frt	kr			frt	kr
84	Pénzkészlet	9272	14	2	Alaptőke	50000	—
76	Váltó	209279	—	80	Betétek	173182	85
81	Előleg	23805	—	86	Hitelezők	10672	74
77	Jelzálog kölcsön	4850	—	32	Tartalékalap	4485	46
78	Per előleg	282	77	65	Fel nem vett osztalék	40	—
	Leltár-állapot	100	—	—	Leltár-állapot	100	—
				85	Egyenleg mint nyereség:		
					a) mult évről áthozat	691 f. 47 kr	
					b) folyó évi	8416 f. 39 kr	
						9107	86
		247588	91			247588	91

Kelt Bács-Almás, 1892. évi január hó 1-én.

Arnold Antal s. k., igazgató. Babér Lajos s. k. könyvvezető. Eckert Mihály s. k., pénztárnok.

Ezen mérleg az intézeti könyvekkel egyezőknek és helyesnek találtatott. — Kelt B.-Almás, 1892. évi január hó 1-én. **Sterk József s. k. Raichheld Adolf s. k. Bilinovits Jakab s. k. felügyelő.**

HIRDETMEY. Az almás-járási takarékpénztár-részvénytársaság t. c. tagjai **1892. évi február hó 11-én d. e. 9 órakor** B.-Almásban a kaszinó helyiségében tartandó **rendes évi közgyűlésre** tisztelettel meghívotnak. **Elintézendő tárgyak:** 1. Az igazgatósági, választmányi és felügyelő bizottsági jelentések tárgyalása. 2. A mult évi számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és nyereség felosztása. 3. A felmentvény megadása iránti határozat hozatala. 4. A választmány 1/3-ának, vagyis 5 tag és a felügyelő bizottságnak — 3 tag — alapszabályszerű kilépése és ezek helyeinek titkos szavazattal választás útján leendő betöltése. 5. A közgyűlési alapszabályszerű jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit s meghatalmazásait az intézeti igazgatóságnál letenni. B.-Almás, 1892. évi január hó 7-én. **Az igazgatóság.**

3118. sz.

tkvi 1891.

Hirdetmény.

Bács község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886. XXIX. t.-cikkben előirt helyszíni eljárás végett **1892. évi február hó 1-ső napján** a községben megjelenend.

Felhivatnak ennél fogva:

1. mindazok, akik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekkönyvkielégítési állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy amennyiben az eljárás bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták, tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni, vagy az 1886. XXIX. törvénycikk c. 15-18., az 1889. XXXVIII. t. c. 5., 6., 7., 15. és az 1891. évi XVI. t. c. 15. és 18. §-ai értelmében az átírásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hasanak, hogy az átruházó telekkönyvkielégítési tulajdonos, illetve ennek örököse vagy hagyományosa az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert ellenesben jogait ezen előnyös uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illetékelengedés kedvezményétől elesnek;

2. mindazon jelzálogos hitelezők és azok, akiknek javára egyéb nyilvánkönyvi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszüntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jogukat törlesztés kérelmeznek, vagy a törlési engedély nyilvánítása végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Hódsághon, 1892. január 2-án.

Rajacsich, Dr. Luchkovicz Gábor,
kir. s tkvezető. kir. albiró. 3-3

A ZOMBORI TAKARÉKPÉNZTÁR

MÉRLEG- ÉS VAGYON-KIMUTATÁSA

1891. évi december hó 31-én (összehasonlítva az 1890-ik évi december 31-iki állással).

V a g y o n	1890. dec. 31-én		1891. évi decemb. 31-én		T e h e r	1890. dec. 31-én		1891. évi decemb. 31-én	
	frt	kr	frt	kr		frt	kr	frt	kr
Ingtalanokra betáblázott kölcsönök . . .	2.265,639	05	2.219,846	85	Befizetett részvénytőke	100,000	—	100,000	—
Községi kölcsönök	15,000	—	23,450	—	Tartalék és nyugdíjalap	57,516	47	61,453	97
Leszámitolt váltók	328,185	85	267,489	58	Külön tartalékalap értékpapirokra . . .	16,373	01	16,644	26
Jelzálogilag biztosított váltókölcsönök .	181,409	—	165,139	—	Betételek 5% kamatozásra	2.205,917	54	478,144	87
Értékpapirokra adott előlegek	25,280	80	32,173	78	" 4 1/2% " 	919,389	35	3.037,524	55
Regále megváltási kötvények és államo- sított magyar vasuti részvények	700,200	—	1.005,112	50	" 4% " 	145,830	79	239,399	31
Államosított vasuti részvények után 1891. 3 1/2% járuló kamatok	4,497	—	5,750	—	A betételek után 3 1/2%-ig járuló kamatok	72,363	11	60,000	79
A Magyar Általános Hitelbanknál	—	—	151,896	96	A betételi kamatok után kamatadó	7,236	32	6,000	08
A Magyar Általános Hitelbanktól 3 1/2%-ig kamatok	—	—	612	—	Hitelegyleti biztosítéki alap	1,865	91	1,316	08
Végrehajtási árverésen megvett bérház	44,654	20	44,654	20	" " " kamatai	86	64	94	50
Az intézeti 157. sz. ház értéke	49,570	60	49,570	60	Előre bevett kamatok	29,561	22	29,670	49
Postatakarékpénztári cheque-számlán . .	150	—	143	46	Beszedett betáblázási illetékek	476	70	427	25
Hátralékos kamatok	18,592	41	13,248	23	Osztrák-Magyar Bank Szabadkai Fiók- intézetének	819	58	9,646	86
A felszerelési tárgyak értéke	5,550	77	5,633	04	Osztrák-Magyar Banknak viszl. váltókért	123,341	05	—	—
Az Osztr.-Magy. Banktól közvetítési díjak	—	—	51	90	Tiszta jövedelem	37,479	63	40,437	46
Végrehajtási árverésen megvett ingatlan	214	10	—	—					
Pénzkészlet	79,313	54	95,988	37					
	3.718,257	32	4.080,760	47		3.718,257	32	4.080,760	47

Zombor, 1892. évi január hó 12-én.

Barthal József s. k.,
igazgató.

Csarsch Sándor s. k.,
főkönyvelő.

Meghívó.

A jankováci takarékpénztár részvénytársaság
1892. évi február hó 7-én délután 2 órakor
az intézet helyiségében

rendes évi közgyűlését

tartja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
- II. Az igazgatóság és felügyelő bizottság által megvizsgált mérleg betérjesztése és ennek jóváhagyása, úgy az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése, és a nyeresemény felosztásának elhatározása.
- III. Az igazgatósági tagok 3-ának vagyis 5 tagnak nevezetesen: Blau Ignác, Kelle Ferenc, Kovács Antal, Mészáros Mátyás és Zámbo Ignác, továbbá 3 felügyelő bizottsági tag kilépése folytán megüresült állásoknak útköz szavazás útján leendő betöltése, azon megjegyzéssel, hogy a kilépők újra megválaszthatók.
- IV. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelteltesítésére 2 tag választása.

Az igazgatóság.

Figyelmeztetés.

54. §. Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit s meghatalmazásait az intézeti igazgatóságnál letenni, a mikor erről elismervényt kap, melyben egyszersmind szavazatának száma is kiteendő.

A letett részvényekről az igazgatóság által összeállított névjegyzéket — a letett részvényeket — valamint a meghatalmazásokat is a felügyelő bizottság átvizsgálja tartozik, s ennek megtörténtét a közgyűléshez intézendő jelentésében köteles megemlíteni.

VAGYON.		Mérleg-számla 1891. december 31-én.		TEHER.
Pénztár készlet	1551	02	Részvény alaptőke	40000
Értékpapír	12140	—	Tartalék alaptőke	4625
Váltó	83015	—	Takarékbetét és tőkésített kamat	87176
658 drb	55203	—	Osztrák-magyar bank (Szabadkai fiókintézet)	14173
Kötelezvény 1080 "	11979	—	Pesti magyar kereskedelmi bank	6819
Jelzálog kölcsön 17 "	456	40	Hetibetét D.	2316
Ingtalan	—	—	Adótartalék	250
			Kamat átmeneti 1892. évre	1600
			Nyeresemény	7383
				54
	164344	42		164344
				42

Jankovác, 1892. január 4-én.

Madzinyi János s. k., Lövy Sándor s. k., Dr. Holländer Adolf s. k., Madzinyi Géza s. k., Brachfeld Zsigmond s. k.
igazgató. igazgató. igazgató. pénztáros. könyvvezető.

Ezen mérleg-számla az intézeti könyvekkel egyezőnek és helyesnek találtatott.

3-1 Jankovác, 1892. január 7-én.
Kubinszky Pál s. k., Szűcs Lajos s. k., Schöffner József s. k.,
felügy. biz. tag. felügy. biz. tag. felügy. biz. tag.

Pályázati hirdetés.

Csávolyon (Bácsm.) a rom. kath. német-magyar-dalmát vegyes iskolánál, elbálozós folyótán megüresült tanítói állásra 1892. évi január hó 30-ig pályázat nyitattik. Az állás javadalma 400 forint készpénz, havi előleges részletekben, 50 frt lakbér, 4 erdei öl lágycsászfű. A megválasztott tanító köteleztetik az iskolaszék által szabadon kijelölendő osztályt vezetni, s a törvény által előírt tantárgyakat tanítani. Az állás azonnal elfoglalandó. A köllőleg felszerelt folyamodványok a csávolyi r. kath. iskolaszékre címezve nagys. és főt. Berényi Dániel ker. eszperes urhoz Bajára küldendők. Dalmát nyelvben jártasak előnyben részesülnek.
Csávoly, 1892. évi január hó 13-án.

Dr. Szucsics Sándor,
iskolaszéki elnök.

3-1

Pályázati hirdetés.

Ó-Sztopár községében üresedésbe jött és évi 400 frt fizetéssel összekötött községi végrehajtói állásra ezennel pályázat hirdettetik. Pályázók a községi szervezési szabályrendelet 7-ik §-a értelmében a 6/1887. sz. megyei szabályrendelet 9-ik §-ában előírt köllékeket igazolni tartoznak. A pályázati kérvények folyó évi február hó 5-ig bezárólag ezen szolgabíróságnál benyújtandók.

Apatinban, 1892. január 4-én.
RIBICZEY BÉLA,
főszolgabíró.

3-3

Zombor, 1891. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatásból.

20458. sz.
tkvi 1891.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar földhitel intézet végrehajthatónak Zsupánszky Pál végrehajtást szenvedő elleni 87,165 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 43. sz. tjkvben foglalt Zsupánszky Pál és neje Popporits H-len nevén álló A. L. (118-119) hr. 530. a. i. sz. ház és 473^{11/12} örl beltelekből Zsupánszky Pált megillető fele jutalékra 1540 frtban, ugy a 101. sz. 314^{11/12} örl egész kertre, utóbbira nézve tekintettel az 1861. 60. t. c. 156. §-ának a) pontjára az árverést 142 frtban ezeonnal megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi március hó 2-ik napján délutáni 3 órakor ezen telekkönyvi hatóság árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi december hó 21-én.
A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.

Élővirágokból

báli, eljegyzési, menyasszonyi, asztali, cotillion, alkalmi, mell-, és koszorusleányok részére

virág-csokrok.

Továbbá különféle alkalmakra szinte élővirágokból a legújabb, legdivatosabb és legcsinosabb kiállításban, ízlelteljesen készített

KOSZORÚK

a legjutányosabb árakban megrendelhetők
Zomborban

Göser Vida

Zombor sz. kir. város főkértésénél.

Kéretnek az igen tisztelt megrendelők, hogy a báli, menyasszonyi vagy koszorusleányok részére rendelendő csokroknál az öltözék szinét velem tudatni.

3-1